

November 1936. Politisches Archiv des Auswärtigen Amts. Auswärtiges Amt 1920–1945 Volume III. Politisches Abteilung VIII. Japan. Aktenzeichen Po 2A. Deutsch-japanisches Abkommen gegen die kommun. Internationale vom 25.11.36. R 104883 (10.36–12.36).

7. Leitartikel der “Times” zu der angeblich deutsch-japanischen Vereinbarung (von Deutscher Botschaft in London). 19. November 1936. Politisches Archiv des Auswärtigen Amts. Auswärtiges Amt 1920–1945 Volume III. Politisches Abteilung VIII. Japan. Aktenzeichen Po 2A. Deutsch-japanisches Abkommen gegen die kommun. Internationale vom 25.11.36. R 104883 (10.36–12.36).

8. Telegramm (Botschafter in Moskau Herr Schulenburg). 21. November 1936. Politisches Archiv des Auswärtigen Amts. Auswärtiges Amt 1920–1945 Volume III. Politisches Abteilung VIII. Japan. Aktenzeichen Po 2A. Deutsch-japanisches Abkommen gegen die kommun. Internationale vom 25.11.36. R 104883 (10.36–12.36). Pol. VIII 1505.

9. Für Rundtelegramm. Liste. Politisches Archiv des Auswärtigen Amts. Auswärtiges Amt 1920–1945 Volume III. Politisches Abteilung VIII. Japan. Aktenzeichen Po 2A. Deutsch-japanisches Abkommen gegen die kommun. Internationale vom 25.11.36. R 104883 (10.36–12.36). 131546–131548.

10. Telegramm von Herrn von Dirksen, Tokio. 25. November 1936. Politisches Archiv des Auswärtigen Amts. Auswärtiges Amt 1920–1945 Volume III. Politisches Abteilung VIII. Japan. Aktenzeichen Po 2A. Deutsch-japanisches Abkommen gegen die kommun. Internationale vom 25.11.36. R 104883 (10.36–12.36). 131556.

11. Pactand Fact// Morning Post. – November 26, 1936. Politisches Archiv des Auswärtigen Amts. Auswärtiges Amt 1920–1945 Volume III. Politisches Abteilung VIII. Japan. Aktenzeichen Po 2A. Deutsch-japanisches Abkommen gegen die kommun. Internationale vom 25.11.36. R 104883 (10.36–12.36). Pol. VIII 1565/36.

12. Presseäußerungen zum deutsch-japanischen Abkommen. Deutsche Botschaft Wien. 26. November 1936. Politisches Archiv des Auswärtigen Amts. Auswärtiges Amt 1920–1945 Volume III. Politisches Abteilung VIII. Japan. Aktenzeichen Po 2A. Deutsch-japanisches Abkommen gegen die kommun. Internationale vom 25.11.36. R 104883 (10.36–12.36).

13. Die Begrüßungsrede des Ministers des Auswärtigen Arita (Kundgebung in Osaka 19.1.37). Politisches Archiv des Auswärtigen Amts. Auswärtiges Amt 1920–1945 Volume III. Politisches Abteilung VIII. Japan. Aktenzeichen Po 2A. Deutsch-japanisches Abkommen gegen die kommun. Internationale vom 25.11.36. R 104885 (1.37–2.37).

14. Adresse des Herrn Botschafters von Dirksen bei der Kundgebung in Osaka am 19. Januar 1937, von Generalkonsul Dr. Wagner verlesen. Politisches Archiv des Auswärtigen Amts. Auswärtiges Amt 1920–1945 Volume III. Politisches Abteilung VIII. Japan. Aktenzeichen Po 2A. Deutsch-japanisches Abkommen gegen die kommun. Internationale vom 25.11.36. R 104885 (1.37–2.37).

Bilokon A. O., post-graduate student of international relations and foreign policy department of the Petro Mohyla Black Sea State University (Ukraine, Mykolaiv), alona.bilokon@gmail.com

Political Archive of the German Federal Foreign Office on German-Japanese relations in 1930s

Political Archive of the German Federal Foreign Office as a source of German-Japanese relations research. The main objective of this article is to describe and provide an analysis of archive materials, and show its impact on the development of relations between Germany and Japan in the mid-30s and on the signing of the Anti-Comintern Pact in 1936.

Methodological framework is based on the principles of historicism, consistency, objectivity, structuring and determinism.

On the basis of the German-speaking archival sources establishment and development relations between Germany and Japan were analyzed. Of the special historical interest are the materials of Political Archive of the German Federal Foreign Office. There are official documents, correspondence, current documentation, reports of diplomats and consuls on interstate, mainly political, relations of the surveyed countries. The author focuses in more detail on Political Section VIII materials, including relations with China, Japan, Manchuria, the Philippines, East Asia etc. The author has worked with partition “Japan”, each of the 30 divisions contains about 300 folios.

Keywords: Anti-Comintern Pact, World War II, Nazi propaganda, German-Japanese relations, Political Archive of the German Federal Foreign Office.

Белоконь А. А., аспирантка кафедри міжнародних відносин і зовнішньої політики, Черноморський державний університет ім. Петра Могили (Україна, Ніколаєв), alona.bilokon@gmail.com

Политический архив внешнеполитического ведомства Германии о немецко-японских отношениях 30-х гг. XX века

Политический архив внешнеполитического ведомства Германии как источник исследования немецко-японских отношений. Основная цель статьи – сделать анализ архивных материалов, касающихся развития немецко-японских отношений в 30-х гг. XX века и подписания Антикоминтерновского договора 1936 года.

Методологическая основа исследования базируется на принципах историзма, последовательности, объективности, структурирования и детерминизма.

На основе немецкоязычных архивных источников был произведен анализ становления и развития отношений между Германией и Японией. Исторический интерес имеют материалы политического архива внешнеполитического ведомства Германии. Здесь собраны официальные документы, переписка, текущая документация, доклады дипломатов и консулов по межгосударственным, преимущественно политическим, отношениям исследуемых стран. Автор рассматривает более подробно некоторые материалы политического отдела VIII, включая отношения с Китаем, Японией, Маньчжурией, Филиппинами, Восточной Азией и др. Автором обработан подраздел “Japan”, каждый из 30 подразделов которого содержит около 300 фоллиантов.

Ключевые слова: Антикоминтерновский договор, Вторая мировая война, нацистская пропаганда, немецко-японские отношения, политический архив внешнеполитического ведомства Германии.

* * *

УДК 321.01:17.022.1

Гущина С. О.
аспирантка кафедри політології, Національний університет “Кієво-Могилянська академія” (Україна, Київ), gushchyna_sveta@ukr.net

ПОЛІТИЧНА КОНЦЕПЦІЯ СПРАВЕДЛИВОСТІ ДЖ. РОЛЗА

Розкрито сутність принципу справедливості у політичній концепції Дж. Ролза, виявлено роль базисної структури суспільства у формуванні добре організованого суспільства, а також охарактеризовано принцип справедливості як чесності.

Ключові слова: держава, базова структура суспільства, справедливість, чесність, благо.

Сучасна філософська думка розглядає справедливість як реальність, яка виявляє себе у суспільній взаємодії у межах відносин “суб’єкт–суб’єкт” і “суб’єкт – суспільний інститут”. Від характеру взаємодії соціальних груп, інститутів, держави, церкви та ін. виникає їх оцінка як “справедливих” чи “несправедливих”. Справедливим може вважатися порядок співіснування осіб на ґрунті взаємного визнання прав і свобод. Акт взаємного визнання індивідами прав і свобод виражає як сутність справедливості так і феномен прав. З іншого боку справедливість виступає мірою рівноваги та субординації цінностей. Універсальну справедливість характеризує визнання таких цінностей як життя, власність, гідність, які розглядаються ще у стародавньому праві. Загальний принцип сучасного розуміння справедливості полягає у тому, що люди мають право на відносний стан рівності. Це виявляє себе у визнанні однакового поводження із людьми, відмова представників влади від привілеїв та імунітетів, рівноправ’я людей за національними та релігійними ознаками, а також справедливий розподіл суспільних благ. Відтак принцип справедливості має створювати найкращі умови для самореалізації та автономії особистості, а також визначати міру співвідношення свободи і рівності [1, с. 44].

У Дж. Ролза справедливість конструюється і діє через раціональний вибір індивідів, тоді як благо сприймається більш інтуїтивно. Справедливість формується між законодавством, що визначає моральну автономію особистості і “актом, через який народ сам конститується в державу”. Створення держави відбувається завдяки тому що повсякденна людська діяльність опосередковується загальними рамками звичаїв та законів у яких відбувається ця діяльність. Межі діяльності індивідів визначаються правилами відповідно до яких вони погоджуються взаємодіяти між собою. Члени суспільства приймають ці правила, судова система забезпечує їх дотримання та інтерпретацію. У добре організованому суспільстві необхідно, щоб его члени дійшли згоди стосовно загальних умов, які регулюватимуть відносини між ними, а також стосовно методів залучення правосуддя у випадках різних інтерпретацій цих умов та способів, що забезпечують виконання загальноприйнятих правил. Система правил суспільства триматиметься довгий час, якщо більшість членів суспільства підкоряються їй на основі суспільної згоди та без зовнішнього примусу. Головною роллю держави у вільному суспільстві є створення і забезпечення засобів для зміни правил, можливість виступати у якості посередника, коли люди по-різному інтерпретують зміст правил, змушувати до дотримання правил тих небагатіох, хто не орієнтується на дотримання загальних правил у своїй повсякденній діяльності. Отже, держава є гарантом дотримання правопорядку у суспільстві, визначає, інтерпретує та забезпечує права і спонукає членів суспільства добровільно виконувати їх взаємні обов’язки [2, с. 52].

Оскільки головним призначенням держави як суспільного інституту є реалізація інтересів та потреб громадян, регулювання суспільних відносин, виробництва та справедливого

озподілу ресурсів життєдіяльності, то це призводить до формування відповідних ціннісних засад функціонування самої держави, окремих органів державної влади та інших структурних елементів механізмів державного управління [3, с. 109]. Держава як політичний інститут у своїх витоках має ціннісний чинник, що впливає не тільки на формування самого державного інституту, але й на його структурно-функціональну побудову, тип політичного режиму, особливості владних відносин тощо. У “Теорії справедливості” Дж. Ролз зазначає, що “справедливість – це найперше благо суспільних інститутів”. “Так само як теорія перевіряється на хибність так само і закони держави мають бути переглянуті, якщо вони несправедливі”. З точки зору принципу справедливості втрата свободи одними не може бути виправдана більшими благами для інших. Дж. Ролз наголошує на непорушності недоторканості кожної особистості у суспільстві. Справедливим, на його думку, є суспільство у якому встановлені свободи громадян, а права не виступають предметом політичного торгу чи калькуляції політичних інтересів. “Істина і справедливість є безкомпромісними” [4, с. 19].

Дж. Ролз визначає типом взаємодії між державою та громадянським суспільством “справу кооперації, звернену до взаємної вигоди”. Справедливість являє

собою першу чесноту соціальних інститутів подібно до того, як істина – першу чесноту систем думки [5, с. 65]. Об’єктом справедливості виступає “базова структура суспільства”. Базова структура суспільства позначає не конкретні суспільні інститути, а характер взаємодії між основними суспільними інститутами в єдиній системі, що визначається правами, обов’язками та розподілом привілеїв і повноважень у суспільстві, що зумовлено соціальною кооперацією. Базова структура суспільства визначає початкову позицію рівності індивідів як вільних і розумних особистостей, які прагнуть реалізації своїх інтересів та прагнень [5, с. 69–70].

У статті “Пріоритет права і ідея блага” Дж. Ролз зазначає, що “Суспільство є системою справедливої соціальної кооперації між вільними і рівними особистостями”. Добре організоване суспільство виявляє політичну концепцію справедливості у вигляді ідеї добра як раціональності. Відповідно до цієї ідеї, члени демократичного суспільства мають власні раціональні життєві плани, з урахуванням яких вони формують свої найбільш важливі цілі і розподіляють різноманітні інтелектуальні та фізичні ресурси, щоб упродовж усього життя домагатися того, що вони вважають для себе благом, якщо не самим раціональним, то хоча б розумним чином. Будуючи життєві плани, індивіди враховують свої розумні очікування відносно майбутніх потреб на різних етапах життя в тій мірі, в якій вони можуть визначити їх, ґрунтуючись на знанні свого справжнього становища в суспільстві і на знанні нормальних умов людського існування. З урахуванням цих припущень будь-яка працююча концепція справедливості, що приймається громадянами повинна вбачати благо в людському житті і задоволенні людських потреб і устремлень в цілому і приймати раціональність як основний принцип політичної та соціальної організації [6, с. 256].

Політична концепція справедливості являє собою концепцію моралі, розроблену для базової структури конституційного демократичного режиму. Вона є раціональною концепцією, яка не спирається на будь-яку всеосяжну філософську, релігійну чи моральну доктрину. Її формують певні усвідомлювані фундаментальні ідеї, що присутні у суспільній політичній культурі демократичного суспільства [7, с. 70]. Суспільство є організованим відповідно до концепції справедливості, якщо задовольняються три головні вимоги. По-перше, у цьому суспільстві всі індивіди приймають одні і ті ж принципи справедливості і відкрито визнають це перед обличчям один одного. По-друге, базова структура такого суспільства, тобто його головні політичні та соціальні інститути, об’єднані в єдину систему співпраці, є всім відомими і відповідають цим принципам справедливості. По-третє, у громадян розвинене почуття справедливості, тобто вони здатні розуміти і застосовувати принципи справедливості і в більшості випадків діють, виходячи з них і з урахуванням вимог ситуації [8, с. 6].

Дж. Ролз стверджує, що принципи справедливості у межах базисної структури суспільства є об’єктами правил суспільного договору. Дж. Ролз називає їх принципами справедливості як чесності. Принципи

справедливості як чесності визначають правила соціальної кооперації і форми правління, які можуть бути встановлені, а також регулюють усі інші відносини у суспільстві. Учасники соціальної взаємодії визначають якими будуть права і обов'язки, а також розподіл соціальних переваг у суспільстві. Кожна особистість визначає для себе сутність блага а також те, що є справедливим а що несправедливим в умовах свободи та при наявності рівних перспектив вибору. Принципи справедливості мають гарантувати членам суспільства, що незалежно від обраних ними благ та можливостей вони не порушують свободи та рівності як під впливом природних так і соціальних обставин. Це відбувається тому що принципи справедливості завжди є результатом суспільного компромісу та згоди [4, с. 24–25].

Формування правил співжиття заснованих на суспільній згоді в умовах свободи вибору та рівності являє собою механізм узгодження протилежних інтересів особистостей та реалізацію їх потреб. Потреби визначають пануючу у суспільстві політичну концепцію справедливості, засновану на суспільному договорі, а не на якійсь всеосяжній філософській, релігійній чи моральній доктрині. Незважаючи на те, що кожен член суспільства керується власними всеосяжними моральними поглядами, принципи справедливості сприяють виявленню найбільш бажаних інтересів і потреб людей. Головною метою політичної концепції справедливості є задоволення потреб індивідів, що здійснюється через інститути базової структури суспільства способами погодженими на основі суспільної згоди [9, с. 35–36].

У питаннях політичної справедливості теорія справедливості як чесності не порівнює благополуччя окремих громадян, а прагне максимізації загального благополуччя. Вона не оцінює те, наскільки успішно індивідам вдається здійснити свій спосіб життя (загальну схему своїх кінцевих цілей), ні визначати внутрішню цінність цих кінцевих цілей у випадку, якщо вони сумісні з принципами справедливості. Вона робить акцент на автономності та індивідуальності особистості. При цьому мається на увазі, що люди, які живуть автономно все одно мають поділяти базові принципи політичної концепції справедливості і поважають цінність людини і суспільства. Наприклад, турбота держави про виховання дітей сприяє їх соціалізації, оскільки вони в майбутньому стануть громадянами, а тому повинні вміти розуміти культуру суспільства, в якому вони живуть. До того ж вони мають стати економічно незалежними і самостійними членами суспільства протягом всього свого життя і повинні сформувати в собі політичні чесноти [10, с. 67].

Отже, політична концепція справедливості Дж. Ролза визначає базисну структуру суспільства, яка характеризує взаємодію суспільства та держави в умовах ліберальної політичної традиції. Концепція справедливості як чесності, заснована на суспільному договорі та згоді виступає механізмом реалізації суспільних потреб завдяки свободі вибору, рівності та справедливому розподілу благ. Права, свободи та обов'язки членів суспільства, що забезпечуються базовою структурою суспільства покликані забезпечувати кожній людині справедливу частку

універсальних засобів, необхідних для втілення в життя її уявлень про благо та реалізацію її потреб та інтересів у межах добре організованого суспільства.

Список використаних джерел

1. Нойхауз Н. Ценности христианской демократии / Пер. с нем. – М.: Республика, 2005. – 192 с.
2. Фридман М. Капитализм и свобода / Пер. с англ. – М.: Новое издательство, 2006. – 240 с.
3. Радченко О. В. Ціннісна система суспільства як механізм демократичного державотворення: монографія / Олександр Радченко. – Х.: Вид-во ХарПІ НАДУ “Магістр”, 2009. – 380 с.
4. Ролз Дж. Теория справедливости / Пер. с англ. В. В. Целищева, В. Н. Карповича и А. А. Шевченко. – Новосибирск: Из-во Новосибирского ун-та, 1995. – 510 с.
5. Рикер П. Справедливое / Пер. с фр. Б. Скуратова, П. Хицкого. Послесловие – Э. Шлоссер. – М.: Издательство “Гнозис”, Издательство “Логос”, 2005. – 304 с.
6. Rawls J. The priority of Right and ideas of Good / Philosophy and Public Affairs. – Princeton, N. J.: Princeton University Press, 1988. – Vol. 17. – № 4. – P. 251–276.
7. Barry B. Spherical justice and global injustice // Pluralism, justice and equality. Ed. by D. Miller and M. Walzer. – Oxford: Oxford university press, 2003. – P. 67–81.
8. Селігман А. Б. Идея гражданского общества / Пер. з англ. О. Камінського. – К.: Основи, 2000. – 248 с.
9. Грин Д. Дж. Возвращение в гражданское общество: Социальное обеспечение без участия государства / Пер. с англ. – М.: Новое издательство, 2009. – 220 с.
10. Skinner Quentin. Liberty before liberalism. – Cambridge: Cambridge university press, Reprint edition (March 26, 2012). Series: Canto Classics, 2012. – 152 p.

References

1. Nohhauz N. Cennosti hristianskoj demokracji / Per. s nem. – M.: Respublika, 2005. – 192 s.
2. Fridman M. Kapitalizm i svoboda / Per. s angl. – M.: Novoe izdatel'stvo, 2006. – 240 s.
3. Radchenko O. V. Cinnisna systema suspil'stva jak mehanizm demokratychnogo derzhavotvorennya: monografija / Oлександр Radchenko. – H.: Vyd-vo HarPI NADU “Magistr”, 2009. – 380 s.
4. Rolz Dzh. Teorija spravedlivosti / Per. s angl. V. V. Celishheva, V. N. Karpovicha i A. A. Shevchenko. – Novosibirsk: Iz-vo Novosibirskogo un-ta, 1995. – 510 s.
5. Riker P. Spravedlivoje / Per. s fr. B. Skuratova, P. Hickogo. Posleslovie – Je. Shlosser. – M.: Izdatel'stvo “Gnozis”, Izdatel'stvo “Logos”, 2005. – 304 s.
6. Rawls J. The priority of Right and ideas of Good / Philosophy and Public Affairs. – Princeton, N. J.: Princeton University Press, 1988. – Vol. 17. – № 4. – P. 251–276.
7. Barry B. Spherical justice and global injustice // Pluralism, justice and equality. Ed. by D. Miller and M. Walzer. – Oxford: Oxford university press, 2003. – P. 67–81.
8. Seligman A. B. Ideja gromadjans'kogo suspil'stva / Per. z angl. O. Kamins'kogo. – K.: Osnovy, 2000. – 248 s.
9. Grin D. Dzh. Vozvrashhenie v grazhdanskoe obshhestvo: Social'noe obespechenie bez uchastija gosudarstva / Per. s angl. – M.: Novoe izdatel'stvo, 2009. – 220 s.
10. Skinner Quentin. Liberty before liberalism. – Cambridge: Cambridge university press, Reprint edition (March 26, 2012). Series: Canto Classics, 2012. – 152 p.

Guschina S. O., a graduate of Political Science, National University of “Kyiv-Mohyla Academy” (Kyiv, Ukraine), gushchyna_sveta@ukr.net

The political concept of justice of J. Rawls

In the article the essence of the principle of justice in political concept of J. Rawls is revealed, the role of the basic structure of society in the formation of society organized around justice is defined and the principle of justice as fairness is described.

Keywords: state, basic structure of society, justice, fairness, common good.

Гущина С. А., аспирантка кафедри політології, Національний університет “Кієво-Могилянська академія” (Україна, Київ), gushchyna_sveta@ukr.net

Политическая концепция справедливости Дж. Ролза

Раскрыта сущность принципа справедливости в политической концепции Дж. Ролза, выявлена роль базовой структуры общества в формировании

хорошо организованного общества, а также охарактеризованы принцип справедливости как честности.

Ключевые слова: государство, базовая структура общества, справедливость, честность, благо.

* * *

УДК 323/327(477)

Кононенко М. Г.

аспірантка кафедри міжнародних відносин та зовнішньої політики, Інститут міжнародних відносин Київського національного університету ім. Тараса Шевченка (Україна, Київ), mashgo0702@hotmail.com

ОСНОВНІ НАПРЯМИ СПІВРОБІТНИЦТВА КНР З РАДОЮ СПІВРОБІТНИЦТВА АРАБСЬКИХ ДЕРЖАВ ПЕРСЬКОЇ ЗАТОКИ

Головним принципом відносин нового типу КНР з державами регіону Перської затоки є взаємовигідне економічне співробітництво. Воно передбачає як розвиток двостороннього співробітництва, так і співробітництво з регіональними організаціями, зокрема Радою співробітництва арабських держав Перської затоки (РСАДПЗ). Внаслідок цього було створено багаторівневу систему двостороннього та багатостороннього діалогу на різних державних рівнях, а також у сфері бізнесу. РСАДПЗ грає важливу роль в поглибленні та диверсифікації форм стратегічного партнерства між Китаєм та країнами регіону. Відносини в межах програми "КНР-РСАДПЗ" виступають в якості важливої сфери і дієвого інструменту реалізації зовнішньополітичних і зовнішньоекономічних інтересів КНР в регіоні. В статті визначені і проаналізовані основні напрями багатостороннього співробітництва КНР з РСАДПЗ: співпраця в енергетичній та нафтодобувній галузях, торгово-економічне співробітництво, сфера інфраструктурного будівництва, створення зони вільної торгівлі. Визначено, що на сучасному етапі розширяється співробітництво в галузі політики, економіки, торгівлі, енергетики та охорони навколишнього середовища і зміни клімату, культури, освіти, охорони здоров'я, спорту і т.д. Важливий напрям співробітництва КНР з РСАДПЗ пов'язаний з реалізацією проекту відновлення так званого "економічного поясу шовкового шляху" і "морського шовкового шляху XXI століття".

Ключові слова: КНР, РСАДПЗ, Перська затока, "Економічний пояс Великого Шовкового шляху", "Морський Шовковий шлях", стратегічний діалог КНР – РСАДПЗ.

Період постбіполярності позначився не тільки динамічним укріпленням економічної потуги КНР, але й істотним розширенням сфер та оновленням інструментарію її міжнародно-політичної діяльності. Важливе місце в цьому процесі посідає активізація співробітництва з регіональними та субрегіональними міжнародними організаціями, що має на меті сприяння формуванню на міжнародній арені образу КНР як відповідальної глобальної держави. Цей напрям знаходить відображення в діяльності Пекіну в форматі КНР – Рада співробітництва арабських держав Перської затоки (РСАДПЗ).

В сучасній системі міжнародних відносин особлива роль регіону Перської затоки визначається з врахуванням факторів як геополітичного, так і гео економічного характеру, перш за все його великої енергетичної, стратегічної, безпекової та культурно-релігійної цінності і посилюється внаслідок масштабів і темпів технологічного розвитку країн Затоки. Регіон перетворюється в один з центрів міжнародної політики і економічних відносин, стає центром перетинання інтересів багатьох зовнірешіональних держав. Це актуалізує дослідження співробітництва КНР з РСАДПЗ.

В статті визначені і проаналізовані основні напрями співробітництва КНР з РСАДПЗ.

Предмет нашого дослідження – співробітництво КНР з РСАДПЗ, як в вітчизняній, так і в зарубіжній науковій думці вивчався побічно. Головна увага в

міжнародно-політичній науці приділяється зовнішній політиці КНР, розвитку відносин Китаю з провідними акторами сучасної міжнародної системи, зокрема США та РФ [1]. Можемо констатувати відсутність публікацій, які би були повністю присвячені вивченню предмету нашої статті.

Більшість досліджень міжнародних відносин в регіоні Перської затоки акцентують увагу на проблеми регіональної безпеки та політики США, в той час як дослідження зовнішньої політики КНР наразі націлені на вивчення інших регіональних напрямів. Натомість малодослідженим питанням залишається місце регіону Перської затоки в глобальній стратегії КНР та щодо зворотного впливу динаміки розвитку системи на політику КНР в регіоні, зокрема в контексті багатостороннього співробітництва.

Важливим аспектом еволюції зовнішньополітичної стратегії Китаю по відношенню до країн Перської Затоки є активізація діалогу в рамках відносин КНР з РСАДПЗ. Створення в 1981 році цієї організації викликає увагу з боку світових центрів сили та міжнародного експертного середовища. Значна увага уділяється діяльності РСАДПЗ в Китаї. Проблеми і перспективи цієї організації вивчаються в таких впливових наукових центрах, як Китайський інститут міжнародних проблем МЗС КНР, Інститут сучасних міжнародних досліджень при Державній Раді КНР, Інститут міжнародних проблем в Шанхаї, Пекінський інститут міжнародних стратегічних досліджень, Китайська Академія сучасних міжнародних відносин, Шанхайська академія суспільних наук, Інститут країн Близького Сходу при Шанхайському університеті міжнародних відносин, Китайська Академія сучасних міжнародних відносин, Шанхайська академія суспільних наук.

Це пояснюється комплексом причин, серед яких найважливішими є:

– місце країн Перської Затоки в світовій політиці та економіці, зокрема в системі забезпечення енергетичної безпеки, оскільки вони є ключовими експортерами нафти та газу на світовому ринку;

– РСАДПЗ позиціонує себе в якості важливого геополітичного фактору, покликаною грати стабілізуючу роль в Перській затоці, на Аравійському півострові і на більш широкому просторі Близького Сходу, декларувала в якості однієї з головних цілей забезпечення регіональної безпеки та стабільності, контроль над нафтовими родовищами та шляхами її транспортування;

– арабські країни Перської затоки, об'єднані в РСАДПЗ, реалізують стратегію максимально можливої модернізації національних економік з пріоритетом на нафтові сектори господарства при збереженні соціальної підтримки корінного населення. Ці держави мають найкращі показники економічного зростання серед всіх країн Близького Сходу, являють собою лідируючу в економічному відношенні частину арабського світу за такими показниками, як абсолютний обсяг ВВП, за рівнем доходів на душу населення. Це робить ці держави співставними за фінансовою значущістю з розвинутими країнами. В 2012 році країни РСАДПЗ вийшли на 12 місце в економіці світу за загальним обсягом ВВП, з них 47% ВВП припадало на